

Policy

BESLUTSDATUM: 2015-03-18
BESLUT AV: Direktionen
GÄLLER FRÅN: 2015-03-18
ANSVARIG AVDELNING: Avdelningen för marknader (AFM)
FÖRVALTNINGSANSVARIG: Chefen för AFM
HANTERINGSKLASS: Ö P P E N

SVERIGES RIKSBANK
SE-103 37 Stockholm
(Brunkebergstorg 11)

Tel +46 8 787 00 00
Fax +46 8 21 05 31
registratorn@riksbank.se
www.riksbank.se

DNR 2015-233-AFM

■ Investeringspolicy för guld- och valutareserven

1. Syfte

Avdelningen för marknader (AFM) ska bereda underlag för och lägga fram förslag till investeringspolicy. Syftet med investeringspolicyn är att fastställa de ramar inom vilka guld- och valutareserven ska förvaltas.

2. Tillämplighet

Denna policy omfattar hela guld- och valutareserven¹ samt de valutalån som upptagits från Riksgälden och som finansierar delar av reserven.

Investeringspolicyn är inte tillämplig på Riksbankens fordringar på eller skulder till Internationella valutafonden; inte heller på tillgångar som hanteras enligt vid var tid gällande "Regler för penning- och valutapolitiska transaktioner" eller "Regler vid implementering av penning- och valutapolitiska transaktioner".

3. Mål

Guld- och valutareserven ska i första hand förvaltas så att Riksbanken alltid kan uppfylla sina åtaganden. I andra hand är målet att valutareservens riskjusterade avkastning, mätt som nettotillgångarnas Sharpekvot, ska överstiga motsvarande avkastning på en referensportfölj. Referensportföljen ska bestå av 60 procent amerikanska och 40 procent tyska statsobligationer vars räntekänslighet, mätt som modifierad duration, är 4,0. Utvärdering ska ske i såväl lokal valuta som i svenska kronor.

4. Guldreserven

Guldreservens storlek ska vara oförändrad, mätt i viktenheter (125,7 ton).

¹ Med begreppet guldreserv avses Riksbankens innehav av fysiskt guld samt derivatinstrument med guld som underliggande tillgång. Med begreppet valutareserv avses Riksbankens banktillgodohavanden och räntebärande värdepapper i utländsk valuta, samt till dessa hörande upplupna intäkter, derivatinstrument och repor.

5. Valutareservens sammansättning

Minst 70 procent av valutareserven ska utgöras av obligationer i USD och EUR som är emitterade av en stat i statens egen valuta, eller av kassabehållning i USD och EUR deponerad hos centralbank eller BIS.

Dessa tillgångar ska uppfylla kravet på mycket god omsättningsbarhet enligt definitionen i direktionens regler för likviditetsrisk samt ha en modifierad duration som, för var och en av valutorna, ej överstiger 6,0.

5.1. Tillgångarnas fördelning över valutor

Tillgångarna i valutareserven ska vara denominerade i följande valutor:

	Valuta	Andel av valutareserven
(i)	USD	minst 42%
(ii)	EUR	minst 28%
(iii)	Övriga godkända valutor utom SEK	0–10% per valuta

5.2. Tillgångarnas fördelning över emittenter och motparter

Utöver sådana obligationer och sådan kassabehållning som anges ovan, ska valutareserven utgöras av:

	Emittenter och motparter	Andel av valutareserven
(i)	Obligationer emitterade av stat i övriga tillåtna valutor, obligationer emitterade av statsgaranterade eller mellanstatliga organisationer samt övrig kassabehållning	0–30%
(ii)	Obligationer emitterade av lokala eller regionala myndigheter	0–10%
(iii)	US-agencies	0–10%

6. Valutalånens sammansättning

Valutalån ska refinansieras vid förfall. Lån som ska ersätta förfallande lån får upptas upp till en månad före förfalldatum och vid behov avrundas till närmsta 0,25 miljarder i den valuta som det nya lånet avser. Valutalån får endast upptas i USD och EUR och ha en löptid på högst 5,5 år.

7. Valutaexponering

Riksbankens nettotillgångar i utländsk valuta utgörs av valutareserven minskat med de valutalån som finansierar reserven. Nettotillgångarnas valutaexponering beräknas som valutareservens valutaexponering minskat med lånens valutaexponering.

Högst 15 procent av värdet på nettotillgångarna får omvandlas från att vara exponerat mot förändringar i värdet på USD eller EUR till att vara exponerat mot förändringar i värdet på övriga godkända valutor utom SEK.

Valutaexponeringen mot en enskild godkänd valuta, förutom USD och EUR, får högst uppgå till 20 procent av värdet på nettotillgångarna i utländsk valuta.

8. Räntekänslighet

Riksbankens nettotillgångar i utländsk valuta utgörs av valutareserven minskat med de valutalån som finansierar reserven. Nettotillgångarnas räntekänslighet, mätt som modifierad duration, beräknas som valutareservens räntekänslighet minskat med lånens räntekänslighet i förhållande till nettotillgångarnas storlek.

Nettotillgångarnas räntekänslighet, mätt som modifierad duration, ska hållas inom intervallet 2,0 till 6,0.